

Llindar

Emili BOIX-FUSTER

Societat Catalana de Sociolingüística

Em plau poder presentar novament la revista de la Societat Catalana de Sociolingüística, que vol reflectir i alhora esperonar la creativitat en l'ample terreny intel·lectual de les imbricacions entre la societat i la llengua.

Enguany les dimensions del volum són moderades, en comparació de les de volums anteriors, i és pertinent explicar-ne les causes. Per a aquest número 26, el Comitè de Redacció féu una crida oberta d'articles sobre el tema, immens i terriblement actual, de les llengües i les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC). La collita ha esta bona però no esponerosa: cinc treballs, un dels quals en anglès. Tal vegada encara no han pogut madurar prou recerques sobre les TIC, cabdals per a llengües de difusió mitjana com la catalana. I bé caldria: el català ha de competir durament en aquest àmbit social, on cal aprofitar les energies de la societat civil, que no poden controlar els estats homogeneïtzadors.

Onze treballs constitueixen la part miscel·lània d'aquest volum, que són molt heterogenis: des d'articles de demografia lingüística fins a articles sobre variació morfològica.

La secció de ressenyes analitza algunes novetats en la nostra disciplina. La memòria d'activitats de la nostra Societat clou el volum.

I permetin-me, abans d'acabar, una glossa telegràfica, més periodística. En tancar aquest volum (juny del 2015) ja s'han constituït els governs municipals i autonòmics després de les eleccions corresponents del darrer mes de maig. Sobretot a les Illes Balears i en terres valencianes, el domini absolut del Partit Popular s'ha acabat. S'obren doncs portes d'esperança per a intentar aturar o capgirar els processos de substitució de la nostra llengua que el partit conservador espanyol atiaava o promovia. Per exemple, si les noves forces de govern alternatiu saben pactar assenyadament, tornarà a emetre una televisió pública en el català de València, s'impulsarà l'escola valenciana i s'aturaran les campanyes gonellistes (és a dir disgregadores de la unitat de la llengua) a les Illes. Per primera vegada a la història un alcalde valencianista de debò governarà la ciutat de València! S'han despertat doncs moltes esperances. La mata de jonc de Ramon Muntaner recuperarà una mica el seu vigor? Resta molta feina per a les anàlisis i interpretacions sociolingüístiques.